

MENAGE À TROIS

Drie Knokse zussen kochten als studenten een aftands Gents appartement. Sinds Charlotte Vercruysses renovatie is het een geraffineerde pied-à-terre met parkzicht geworden.

Tekst Thijs Demeulemeester
Foto's DePasquale+Maffini

MENAGE À TROIS

Drie Knokse zussen kochten als studenten een aftands Gents appartement. Sinds Charlotte Vercruysses renovatie is het een geraffineerde pied-à-terre met parkzicht geworden.

Tekst Thijs Demeulemeester
Foto's DePasquale+Maffini

'Met drie zussen verbouwen is niet simpel:
iedereen heeft wel zijn favorieten of wensen'

Openingspagina: Foto-
bij-schrift

Linkerpagina: foto-
bij-schrift

Linksboven: fotobij-schrift

Rechtsboven: foto-
bij-schrift

Links: fotobij-schrift

Zes jaar schelen de zussen De Velder. Maar zet ze samen aan een tafel, en dat leeftijdsverschil valt helemaal weg. “Met onze vriendjes erbij zijn we eigenlijk één grote vriendenbende”, zegt Manon De Velder (20), de jongste van de drie. “Ons idee was: we gaan tijdens onze studies allemaal in Gent wonen. En eenmaal afgestudeerd blijven we hier wellicht nog een tijdje hangen. Dus investeerden we samen met onze ouders in een flat aan het Zuidpark”, zegt Marie (23).

“Aanvankelijk was het appartement echt afgeleefd. De douchecabine was vies. En de stopcontacten hingen uit de muur. De eerste keer dat we onze nieuwe broodrooster gebruikten, vloog hij in brand”, zegt Camille, de oudste zus van 26. “Het stak allemaal niet zo nauw in het begin. Er kwam hier veel volk over de vloer. Al ons meubilair was tweedehands. Als student heb je geen chique zetels nodig, toch?”

KOSMOPOLITISCH PARCOURS

De zussen stelden het lang uit. Maar op den duur kon hun studentikoze sixtiesappartement toch een upgrade gebruiken. Geen make-upverbouwing, zoals in de meeste studentenkoten, maar een high-end totaalrenovatie. Daarvoor schakelden de drie zussen een streekgenoot in: Charlotte Vercruyssen. De gedreven Knokse interieurarchitecte is een talent om in de gaten te houden. Vóór ze haar eigen kantoor startte, reed ze al een indrukwekkend kosmopolitisch parcours: ze studeerde in Brussel, maar kon tijdens haar studies al terecht bij Hiroshi Nakamura & NAP in Tokio. Terug in België kon ze starten op het Antwerpse kantoor van Vincent Van Duysen. Waarna ze opnieuw naar het buitenland trok om bij HBA in Singapore mee te tekenen aan luxeresorts en -hotels. Je voelt die bagage uit de hospitalitysector in haar projecten: haar interieurs stralen een soort relaxte gastvrijheid uit, terwijl ze functioneel én esthetisch tot in de puntjes doordacht zijn. Ook in dit appartement is Vercruyssen's touch onmiskenbaar. Je merkt het aan haar uitgebalanceerde materialen- en kleurenpalet. Aan de zuivere architecturale lijnen. Maar ook aan het subtiele spel van texturen: glad versus mat, zacht versus hard. De borstelstreken op de muren, de bar in tadelakt met lederlook, het badmeubel in terrazzo: het zijn allemaal verfijnde details die je niet bepaald associeert met het studentenleven. “Dit is ook niet meer het feestappartement van vroeger”, zegt Camille De Velder. “Ook onze ouders gebruiken het nu als ze in Gent willen blijven slapen. Mama ziet het als haar vakantiehuisje in de stad.”

WERKEN IN DE ERKER

De oudste zus Camille, die bij VDD Project Development – een projectontwikkelaar in Brugge – werkt, volgde de werf het dichtste op. “Met drie zussen verbouwen is inderdaad niet simpel: iedereen heeft wel zijn favorieten of wensen. Er is er altijd wel iemand die iets niet goed vindt”, geeft Camille toe. “All-in hebben de werken twee jaar geduurd. Tegen dan waren Marie en ik al afgestudeerd.”

De zussen kochten het appartement van 260 vierkante meter als studentenwoning én als investering. Maar het vergde wel wat verbeelding om de troeven te zien in de verouderde ruimtes. De flat was wel muf, maar het ruimtegevoel was onklopbaar. “Dat komt door de brede gang, die van voor naar achter in het appartement loopt”, zegt Vercruyssen. “Omdat het een lange tunnel was, heb ik er bewust een insprong in gemaakt om wat dynamiek te creëren.” Eigenlijk behield de interieurarchitecte nauwelijks iets van het originele appartement. Zelfs de oude parketvloer vloog eruit. En de oude keuken al zeker. “Die zat aanvankelijk in een aparte ruimte. Maar dat paste niet bij de levensstijl van de zussen. Dus betrok ik die ten volle bij de leefruimte”, zegt Vercruyssen. “De erker, die uitkijkt op het Zuidpark, benutte de vorige eigenaar nauwelijks”, vult Marie aan. “Maar voor Charlotte was het een van dé troeven van het appartement. Dus ontwierp ze een enorme houten tafel plus ronde zitbank voor de halfronde ruimte. Er is plaats voor minstens tien gasten. Al gebruiken we het meubel evengoed als *co-working space* of studeerhoek.”

GEEN OSSENBLOEDROOD

Groen is de kleur die het meeste opvalt in het appartement: het komt terug in de zitbank, het terrazzo keukenblad en het keukeneiland in glanzende tadelakt. “Dat was echt op vraag van ons”, vertelt Manon. “We houden enorm van die kleur. Het is een manier om de natuur binnen te trekken. Thuis zijn we opgegroeid in een huis met veel kleuren. Dus wilden we dat in ons appartement zeker ook. Voor Charlotte was dat even aanpassen. Een roze badkamer zag ze bijvoorbeeld eerst niet zitten, maar dat is gelukkig goed uitgedraaid. We kozen voor een zachtroze. Het interieur is een goede mix tussen onze input en die van Charlotte.”

Vercruyssen: “De lounge ruimte wilden de zussen eerst in ossenbloedrood schilderen. Maar dat vond ik te trendgevoelig. Ik zoek net naar materialen of kleuren die de tijd kunnen doorstaan. Net als de groten, zoals Vincent Van Duysen, Frank Lloyd Wright of Mies van der Rohe.” De inrichting zelf noemen de zussen nog een *work in progress*. Beetje bij beetje investeren ze in mooie stukken. Zoals het textielkunstwerk van Ethan Cook (via galerie De Brock), de keramiek van Mariela Torres, de lampen van Muller Van Severen (Valerie Objects) of het meubilair van Geraldine Van Heuverswyn. Hun lounge ruimte, de vroegere veranda aan de achterkant van het appartement, staat wel al op punt. Met plafondhoge ramen aan de zuidkant is het een perfecte relaxplek waar de zussen en hun vrienden graag komen zetel- of tooghangen. Logisch ook, met zo'n uitnodigend barmeubel in bruine tadelakt. “De lounge is een intieme ruimte, waar toch optimaal licht binnenvalt”, zegt Vercruyssen. “Aan de kant met de lange zitbank zat eigenlijk eerst een raam. Dat hebben we dichtgemaakt voor de privacy.” Zou er dan toch af en toe nog een feestje zijn? ●

ID Charlotte Vercruyssen

Studeerde interieurarchitectuur aan het CAD (College of Advertising and Design) in Brussel.

Kon tijdens haar studies al aan de slag bij het bekende Japanse architectenbureau Hiroshi Nakamura & NAP.

Terug in België werkte ze enkele jaren bij Vincent Van Duysen Architects in Antwerpen.

Daarna werkte ze bij HBA (Hirsch-Bedner Associates) in Singapore, een kantoor bekend om de inrichting van luxehotels en -resorts.

Startte haar eigen kantoor in Knokke, gespecialiseerd in *bespoke* interieurs, waar functionaliteit en esthetiek elkaar in evenwicht houden.

Ontwerpt interieurs, maar ook meubilair.

Is lid van de Brugse kunstverzamelersgroep Groeninghe Art Collection.

charlottevercruyssen.com
@charlotte_vercruyssen_